A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2021. január 20.*

„Fellebbezés – Verseny – Kartellek – Az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat – Bírságok – Megsemmisítés – A bírság tőkeösszegének visszatérítése – EUMSZ 266. cikk – Késedelmi kamatok – A késedelmi kamatok és a kompenzációs kamatok elhatárolása – A kamatok számítása – Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke (4) bekezdése a) pontjának második mondata”

A C-301/19. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: F. Dintilhac, P. Rossi és F. Jimeno Fernández, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2019. április 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Printeos SA** (székhelye: Alcalá de Henares [Spanyolország], képviselik: H. Brokelmann és P. Martínez-Lage Sobredo abogados)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: M. Vilaras tanácselnök (előadó), N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin és K. Jürimäe bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

1 Fellebbezésében az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke által 2019. február 12-én hozott Printeos kontra Bizottság ítélet (T-201/17, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék a Printeos SA keresetének részben helyt adva kötelezte a Bizottság által képviselt Európai Uniót, hogy térítse meg e társaság annak következtében felmerült kárát, hogy e társaság részére nem került megfizetésre az a 184 592,95 euró összeg, amely a 2015. március 9-től 2017. február 1-jéig terjedő időszak során felhalmozott késedelmi kamatok címén az EUMSZ 266. cikk első bekezdése alapján, a Törvényszék 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítéletében (T-95/15) foglaltak teljesítéseképpen járt volna neki, továbbá elrendelte, hogy e kártérítés után a megtámadott ítélet kihirdetésének napjától kezdve a teljes megfizetésig késedelmi kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az Európai Központi Bank (EKB) által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan megállapított kamatláb (a továbbiakban: EKB refinanszírozási kamatláb), 3,5 százalékponttal növelve.

2 A Printeos csatlakozó fellebbezést terjesztett elő, amelyben a megtámadott ítélet rendelkező részén belül az említett növelés kezdő időpontjára vonatkozó 2) pont részleges hatályon kívül helyezését kéri.

Jogi háttér

Az 1/2003/EK rendelet

3 Az [EUMSZ 101. cikkben] és az [EUMSZ 102. cikkben] meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendeleten (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) belül „A Bíróság felülvizsgálata” című 31. cikk így rendelkezik:

„A Bíróság korlátlan jogkörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálatára, amelyekben a Bizottság bírságot vagy kényszerítő bírságot határozott meg. A Bíróság törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kiszabott bírság vagy kényszerítő bírság összegét.”

A költségvetési rendelet

4 Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. október 25-i 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeleten (HL 2012. L 298., 1. o., a továbbiakban: költségvetési rendelet) belül „A követelések megállapítása” cím alatt a 78. cikk így rendelkezett:

„(1) A követelés megállapítása olyan eljárás, amellyel az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő:

a) ellenőrzi, hogy az adós tartozása fennáll;

b) megállapítja vagy ellenőrzi a tartozás valódiságát és összegét;

c) ellenőrzi azon feltételeket, amelyek mellett a tartozás esedékes.

(2) A Bizottság számára rendelkezésre bocsátott saját forrásokat, és bármely nem vitatott, határozott összegű és esedékes követelést a számvitelért felelős tisztviselőnek szóló beszedési megbízás állapít meg, amelyet az adósnak megküldött terhelési értesítés követ – mindkét okmányt az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő készíti el.

(3) A jogalap nélkül kifizetett összegeket vissza kell fizettetni.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 210. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a követelések megállapításával kapcsolatos részletes szabályokra vonatkozóan, beleértve az eljárásokat és a bizonylatokat, valamint a késedelmi kamat megállapításával kapcsolatos részletes szabályokra vonatkozóan.”

5 A költségvetési rendelet „A Bizottság által kiszabott pénzbírságok, büntetések és felhalmozódott kamatok” című 83. cikke így rendelkezett:

„(1) A pénzbírságok, büntetések és szankciók útján befolyt összegek és minden felhalmozott kamat vagy ezek által generált egyéb bevétel mindaddig nem számolható el költségvetési bevételként, amíg az azokat kivető határozatokat az Európai Unió Bírósága semmissé nyilváníthatja.

(2) Az (1) bekezdésben említett összegeket mihamarabb, és legkésőbb a valamennyi jogorvoslati lehetőség kimerülését követő évben kell költségvetési bevételként nyilvántartásba venni. A kifizető jogalanynak az Európai Unió Bíróságának ítélete nyomán visszafizetett összegeket nem lehet költségvetési bevételként feltüntetni.

[…]

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy […] felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a pénzbírságok, büntetések és felhalmozott kamat útján befolyt összegekkel kapcsolatos részletes szabályokra vonatkozóan.”

6 A költségvetési rendelet „Határidők” című 92. cikke így rendelkezett:

„(1) A kifizetéseket az alábbi határidőkön belül kell teljesíteni:

a) 90 naptári napon belül olyan technikai szolgáltatásokra vagy fellépésekre kiterjedő hatáskör-átruházási megállapodások, szerződések, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodások vagy vissza nem térítendő támogatásról szóló határozatok esetén, amelyek értékelése különösen összetett feladat, és amelyek esetében a kifizetés jelentés vagy igazolás elfogadásától függ;

b) 60 naptári napon belül minden egyéb hatáskör-átruházási megállapodás, szerződés, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodás vagy vissza nem térítendő támogatásról szóló határozat esetén, amelyek esetében a kifizetés jelentés vagy igazolás elfogadásától függ;

c) 30 naptári napon belül minden egyéb hatáskör-átruházási megállapodás, szerződés, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodás vagy vissza nem térítendő támogatásról szóló határozat esetén.

[…]

(5) A tagállamok esetét kivéve az (1) bekezdésben megállapított határidők lejártával a hitelező kamatra jogosult.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 210. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el a fizetési határidőkkel és azon körülményekkel kapcsolatos részletes szabályokra vonatkozóan, amelyek esetén a késedelmes fizetésben részesülő hitelezők késedelmi kamatra jogosultak, amelyet azon tételre kell elszámolni, amelyből a megfelelő kiadást elsősorban kifizették.”

Az 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló rendelet

7 A költségvetési rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendeletet (HL 2012. L 362., 1. o.) a Bizottság a költségvetési rendelet 78. cikkének (4) bekezdése alapján fogadta el.

8 A 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 80. cikkének (3) bekezdése így rendelkezett:

„A terhelési értesítés tájékoztatja az adóst arról, hogy:

[…]

b) ha a tartozást a határidő előtt megfizetik, nincs késedelmi kamat;

[…]”

9 E rendelet „Késedelmi kamat” című 83. cikke értelmében:

„(1) Az ágazatspecifikus szabályozások alkalmazásából fakadó különös rendelkezések sérelme nélkül minden olyan követelés után, amelyet nem fizettek meg a 80. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett határidőig, e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kamatot kell fizetni.

(2) A 80. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett határidőig meg nem fizetett követelés utáni kamat mértékét úgy kell megállapítani, hogy […] az esedékesség napja szerinti hónap első naptári napján érvényes [EKB refinanszírozási kamatlábból] kell kiindulni, amelyhez hozzáadandó:

a) nyolc százalékpont, ha a kötelezettség alapja az V. címben meghatározott, árubeszerzésre és szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződés;

b) minden egyéb esetben három és fél százalékpont.

(3) A kamatot a terhelési értesítésben megadott, a 80. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett határidőt követő naptári naptól azon napig kell számítani, amelyen a tartozás teljes összegének megfizetésére sor kerül.

A késedelmi kamat összegének megfelelő beszedési utalvány e kamat tényleges beérkezésekor kerül kiállításra.

(4) Pénzbírságok esetében, amennyiben az adós olyan pénzügyi biztosítékot nyújt, amelyet a számvitelért felelős tisztviselő elfogad kifizetés helyett, a 80. cikk (3) bekezdésének b) pontjában említett határidőtől alkalmazandó kamatláb az e cikk (2) bekezdésében említett, a pénzbírságról szóló határozat elfogadása hónapjának első napján érvényes kamatlábnak felel meg, amelyet mindössze másfél százalékponttal kell növelni.”

10 Az említett rendelet „Pénzbírságok és egyéb büntetések beszedése” című 90. cikke így rendelkezett:

„(1) Amennyiben az Európai Unió Bíróságánál keresetet nyújtanak be egy az [EUM-Szerződés] vagy az Euratom-Szerződés szerinti pénzbírságot vagy egyéb büntetést kiszabó bizottsági határozattal szemben, és amíg valamennyi jogorvoslati lehetőség ki nem merül, az adós ideiglenesen átutalja az érintett összeget a számvitelért felelős tisztviselő által megjelölt bankszámlára, vagy a számvitelért felelős tisztviselő számára elfogadható pénzügyi biztosítékot nyújt. A biztosítéknak függetlennek kell lennie a pénzbírság vagy egyéb büntetés megfizetési kötelezettségétől, és első lehívásra végrehajthatónak kell lennie. E biztosíték az alapkövetelésre és a 83. cikk (4) bekezdésében meghatározott esedékes kamatra nyújt fedezetet.

(2) Az ideiglenesen beszedett összegeket a Bizottság pénzügyi eszközökbe fekteti, garantálva ezáltal azok biztonságát és likviditását, és arra törekedve, hogy azok pozitív hozamot eredményezzenek.

[…]

(4) Miután valamennyi jogorvoslati lehetőség kimerült, és a pénzbírságot vagy büntetést eltörölték vagy csökkentették, az alábbi intézkedések valamelyikére kerülhet sor:

a) az indokolatlanul beszedett összeget és annak kamatát vissza kell fizetni az érintett harmadik fél számára; amennyiben a vonatkozó időszakban elért hozam összességében negatív, az indokolatlanul beszedett összeg névértékét kell visszafizetni;

b) pénzügyi biztosíték nyújtása esetén fel kell szabadítani a biztosítékot.”

11 Az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 111. cikkének (4) bekezdése így rendelkezett:

„A költségvetési rendelet 92. cikkének (1) bekezdésben megállapított határidők lejáratát követően a hitelező az alábbi feltételeknek megfelelően kamatra jogosult:

a) a kamatlábak az e rendelet 83. cikke (2) bekezdésében említett kamatlábak;

b) a kamatot a költségvetési rendelet 92. cikkének (1) bekezdésében megállapított fizetési határidő lejáratát követő naptári naptól a kifizetés napjáig tartó időszakra kell fizetni.

[…]”

A jogvita előzményei

12 A jogvita előzményei – amelyeket a megtámadott ítélet 1–27. pontja ismertet – a jelen eljárás szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.

13 Az [EUMSZ 101. cikk] és az EGT-Megállapodás 53. cikkének alkalmazására vonatkozó eljárásban (AT.39780 – „borítékok”-ügy) 2014. december 10-én hozott C(2014) 9295 final határozat (a továbbiakban: 2014. évi határozat) 1. cikke (5) bekezdésének a) pontjában az Európai Bizottság megállapította, hogy a Printeos megsértette az EUMSZ 101. cikket és az Európai Gazdasági Térségről szóló, 1992. május 2-i megállapodás (HL 1994. L 1., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 53. cikkét azáltal, hogy a 2003. október 8-tól 2008. április 22-ig terjedő időszakban részt vett a szabványos, katalógusból kiválasztható borítékok és az egyedi igények szerint nyomott borítékok európai piacán, ezen belül Dániában, Németországban, Franciaországban, Svédországban, az Egyesült Királyságban és Norvégiában létrehozott és végrehajtott kartellben.

14 E határozat 2. cikke (1) bekezdésének e) pontjában a Bizottság a megállapított jogsértés miatt a Printeosszal szemben bizonyos leányvállalataival egyetemlegesen 4 729 000 euró összegű bírságot szabott ki.

15 Az említett határozat 2. cikkének (2) bekezdése értelmében a kiszabott bírságot ugyanezen határozat közlésétől számított három hónapos határidőn belül kellett megfizetni.

16 Az 2014. évi határozat 2. cikkének (3) bekezdése így rendelkezett:

„E határidő lejártát követően automatikusan az [EKB refinanszírozási kamatlábnak megfelelő], 3,5 százalékponttal növelt kamatláb alapján számított kamatfizetési kötelezettség keletkezik azon hónap első napján, amikor a jelen határozatot elfogadták.

Ha az 1. cikkben említett valamely vállalkozás keresetet indít, e vállalkozásnak fedeznie kell a bírság esedékességkori összegét, akár azáltal, hogy elfogadható pénzügyi biztosítékot nyújt, akár pedig azáltal, hogy a bírság összegét [az 1268/2012] felhatalmazáson alapuló […] rendelet 90. cikkének megfelelően ideiglenesen átutalja."

17 A 2014. évi határozatot 2014. december 11-én közölték a Printeosszal. A Bizottság a 2015. február 16-i levélben emlékeztette a Printeost, hogy az e határozattal kiszabott bírságra az említett határozat közlésétől számított három hónapos határidőn belül fedezetet kell nyújtani, továbbá ha a Printeos úgy döntene, hogy a Törvényszék előtt megsemmisítés iránti keresetet indít, akkor vagy megfelelő bankgaranciát kell nyújtania, vagy pedig ideiglenesen át kell utalnia e bírságot.

18 A Bizottság e levélhez mellékelt egy „Information Note on Provisionally Paid or Guaranteed Fines" (tájékoztató feljegyzés az ideiglenesen megfizetett vagy biztosított bírságokról) című, 2002. július 20-án kelt feljegyzést, amelyben többek között a következők szerepeltek:

„[…] a számvitelért felelős tisztviselő az érintett vállalkozástól ideiglenesen beszedi az Európai Unió Bírósága előtti kereset tárgyát képező bírságok összegeit, vagy felhívja e vállalkozást arra, hogy nyújtson biztosítékot. Miután valamennyi jogorvoslati lehetőség kimerült, az ideiglenesen beszedett összegeket és a kapott kamatokat egészben vagy részben be kell vezetni a költségvetésbe vagy vissza kell fizetni az érintett vállalkozásnak.

[…]

A Bizottság által 2010-től kiszabott bírságok esetében a Bizottság az ideiglenesen átutalt összegeket jó országkockázati besorolásra korlátozódó kitettséggel rendelkező és legfeljebb [két] év fennmaradó futamidejű eszközportfólióból álló olyan alapba fogja befektetni, amelyet a Bizottság szervezeti egységei kezelnek.

Ha a Bíróság egészben vagy részben megsemmisíti a bírságot, a Bizottság ennek megfelelően egészben vagy részben, a garantált hozammal együtt visszafizeti annak összegét.

E garantált hozam a konkrét referenciaindexnek a befektetés időtartamára kiszámított teljesítményén alapul. […]"

19 A Printeos egyrészt 2015. február 20-án keresetet indított a Törvényszék előtt elsődlegesen a 2014. évi határozat őt érintő részében történő megsemmisítése iránt, másrészt pedig 2015. március 9-én ideiglenesen megfizette az e határozatban vele szemben kiszabott bírságot.

20 A Printeos által megfizetett bírság összegét olyan pénzügyi eszközalapba (a továbbiakban: BUFI-alap) utalták, amelyet az ideiglenesen beszedett bírságok kezelésével kapcsolatos kockázatok csökkentéséről szóló, 2009. június 15-i C(2009) 4264 végleges bizottsági határozat alapján hoztak létre, és amelyet a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóság kezelt. E határozat az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2002. L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.; helyesbítés: HL 2007. L 99., 18. o.) 74. cikkén alapult, amelynek helyébe a költségvetési rendelet 83. cikke lépett.

21 A 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítéletben (T-95/15, EU:T:2016:722) a Törvényszék megsemmisítette a 2014. évi határozat 2. cikke (1) bekezdésének e) pontját. Mivel ezen ítélettel szemben az előírt határidőn belül nem terjesztettek elő fellebbezést, az ítélet jogerőssé vált.

22 2017. január 26-án levélváltásra került sor a Bizottság és a Printeos között. A Bizottság tájékoztatta a Printeost, hogy miután a Törvényszék megsemmisítette a 2014. évi határozatot a vele szemben bírságot kiszabó részében, vissza fogja téríteni részére az ideiglenesen megfizetett bírságot. A Printeos

kérte, hogy a visszatérítés foglalja magában az e bírság Printeos általi ideiglenes megfizetésének időpontjától, vagyis 2015. március 9-től járó, az EKB refinanszírozási kamatlábnak megfelelő, 3,5 százalékponttal növelt kamatokat, vagyis ugyanazt a kamatot, mint amelyet a 2014. évi határozat 2. cikkének (3) bekezdése a bírság késedelmes megfizetése esetére ír elő. A Bizottság az ugyanezen a napon kelt két levélben elutasította e kérelmet, emlékeztetve arra, hogy – mint az a 2015. február 16-i leveléhez mellékelt tájékoztató feljegyzésben is szerepelt – az ideiglenesen beszedett bírságok egy alapba kerülnek befektetésre, megsemmisítés esetén pedig visszafizetésre kerülnek, növelve a referenciaindex teljesítménye alapján biztosított hozammal. Márpedig e teljesítmény negatív volt azon időszak vonatkozásában, amelynek során a Printeos által megfizetett bírság összegét befektették a BUFI-alapba, vagyis e bírságnak csak a tőkeösszegét kell visszatéríteni a Printeos részére.

23 2017. január 27-én a Printeos az EUMSZ 266. cikkre, valamint a 2001. október 10-i Corus UK kontra Bizottság ítéletre (T-171/99, EU:T:2001:249) hivatkozva ismét előterjesztette a kamatfizetés iránti kérelmét.

24 2017. február 1-jén a Bizottság visszatérítette a Printeosnak az utóbbi által 2015. március 9-én megfizetett bírságot. Ezzel szemben a 2017. február 3-i levelében elutasította a Printeos által a kamatfizetés iránti kérelmének alátámasztása érdekében előadott érveket, hangsúlyozva, hogy annak eldöntése, hogy pénzügyi biztosíték nyújtása helyett inkább ideiglenesen átutalja a bírságot, magára a Printeosra tartozott, ráadásul a Printeos tökéletesen tisztában volt azzal, hogy az ideiglenesen megfizetett bírság összegét egy alapba fogják befektetni, amelynek működését és a garantált hozam fogalmát részletesen ismertette a 2015. február 16-i levélhez mellékelt tájékoztató feljegyzés.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

25 A Törvényszék Hivatalához 2017. március 31-én benyújtott keresetlevelével a Printeos keresetet terjesztett elő, amely elsődlegesen arra irányult, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot, hogy egyrészt a 4 729 000 euró összeg vonatkozásában a 2015. március 9-től 2017. február 1-jéig terjedő időszakra fizessen 184 592,95 euró összegű, az EKB 2 százalékponttal növelt refinanszírozási kamatlába szerint, illetve ennek hiányában a Törvényszék által megfelelőnek ítélt kamatláb szerint kiszámított kompenzációs kamatoknak megfelelő mértékű kártérítést, másrészt a 184 592,95 euró összeg vonatkozásában a 2017. február 1-jétől addig az időpontig terjedő időszakra, amikor a Bizottság ténylegesen megfizeti az említett összeget, fizessen kompenzációs kamatokat az EKB 3,5 százalékponttal növelt refinanszírozási kamatlába szerint, illetve ennek hiányában a Törvényszék által megfelelőnek ítélt kamatláb szerint, másodlagosan pedig e kereset arra irányult, hogy a Törvényszék semmisítse meg a Bizottság 2017. január 26-i két levelét.

26 A Printeos első két kereseti kérelme elsődlegesen az EUMSZ 266. cikk első bekezdésén, másodlagosan pedig az EUMSZ 266. cikk első bekezdésén, az EUMSZ 268. cikken és az EUMSZ 340. cikk második bekezdésén, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 41. cikkének (3) bekezdésén alapult.

27 A Törvényszék előtti tárgyalás során a Törvényszék szóbeli kérdéseire adott válaszként a Printeos egyrészt jelezte, hogy az EUMSZ 266. cikk első bekezdését a továbbiakban nem kívánja az első kereseti kérelmének önálló jogorvoslati értelemben vett elsődleges jogalapjaként fenntartani, másrészt pedig megerősítette, hogy az e keresetben szereplő „kompenzációs kamatok” kifejezést akként kell érteni, mint amely a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30. pontja értelmében vett „késedelmi kamatokra” vonatkozik. Másfelől a Printeos ugyanezen alkalommal kérte, hogy az EKB refinanszírozási kamatlábnak az első kereseti kérelmében említett növelését terjesszék ki 3,5 százalékpontra.

28 A megtámadott ítéletben a Törvényszék részben helyt adott a Printeos keresetének, és kötelezte a Bizottság által képviselt Uniót, hogy térítse meg e társaság annak következtében felmerült kárát, hogy részére nem került megfizetésre az a 184 592,95 euró összeg, amely a 2015. március 9-től 2017.

február 1-jéig terjedő időszak során felhalmozott késedelmi kamatok címén az EUMSZ 266. cikk első bekezdése alapján, a 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítéletben (T-95/15, EU:T:2016:722) foglaltak teljesítéseképpen járt volna neki. A Törvényszék ezenkívül kimondta, hogy a Printeosnak járó kártérítés után a megtámadott ítélet kihirdetésének napjától kezdve a teljes megfizetésig késedelmi kamatot kell fizetni, amelynek mértéke az EKB 3,5 százalékponttal növelt kamatlába, az ezt meghaladó részében pedig a keresetet elutasította.

29 A Törvényszék a megtámadott ítélet 55-68. pontjában megvizsgálta, hogy fennállt-e az EUMSZ 266. cikk első bekezdésének kellően súlyos megsértése.

30 E kontextusban, hivatkozva többek között a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítéletre (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 29. és 30. pont), a Törvényszék a megtámadott ítélet 56. pontjában rámutatott arra, hogy arra az esetre, ha bírságot kiszabó határozat megsemmisítéséről vagy jogalap nélkül megfizetett összeg visszafizetését elrendelő határozat megsemmisítéséről van szó, az ítélkezési gyakorlat elismerte az érintett fél ahhoz való jogát, hogy visszahelyezzék őt abba a helyzetbe, amelyben e határozatot megelőzően volt, ami magában foglalja többek között azt, hogy fizessék vissza a megsemmisített határozat folytán jogalap nélkül megfizetett tőkeösszeget, valamint fizessenek késedelmi kamatokat, e kamatfizetés pedig az EUMSZ 266. cikk első bekezdésének értelmében vett, a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítésére irányuló intézkedés, amennyiben annak célja, hogy átalányösszegben kompenzálja a követelés nyújtotta előnyök élvezetétől való megfosztást, illetve hogy az adóst ösztönözze a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak mielőbbi teljesítésére.

31 A megtámadott ítélet 60-65. pontjában a Törvényszék azt a kérdést vizsgálta, hogy a Bizottság által a Printeos részére történő késedelmi kamatfizetés elmaradása és az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke (4) bekezdése a) pontjának alkalmazása a 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítéletben (T-95/15, EU:T:2016:722) foglaltak olyan teljesítésének minősül-e, amely megfelel az EUMSZ 266. cikk első bekezdéséből eredő követelményeknek. E vizsgálatot követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 66. pontjában kiemelte, hogy a Bizottság tévesen ítélte úgy, hogy e rendelkezés megakadályozta volna őt azon abszolút és feltétlen kötelezettségének teljesítésében, hogy az EUMSZ 266. cikk első bekezdése értelmében késedelmi kamatokat fizessen. Hozzátette, hogy az említett 90. cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében vett „kamatok” nem minősíthetők „késedelmi kamatoknak” vagy átalány-kártérítésnek, hanem kizárólag a szóban forgó összeg befektetésének valós pozitív hozamát jelölik.

32 A Törvényszék tehát a megtámadott ítélet 67. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság az EUMSZ 266. cikknek az ítélkezési gyakorlat által értelmezett első bekezdése alapján, a 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítéletben (T-95/15, EU:T:2016:722) foglaltak teljesítése címén nem csupán arra volt köteles, hogy visszatérítse a Printeos részére a szóban forgó bírság tőkeösszegét, hanem arra is, hogy késedelmi kamatokat fizessen neki.

33 A megtámadott ítélet 68. pontjában a Törvényszék elutasította a Bizottság által arra alapított érvelést, hogy a Printeos adott esetben jogalap nélkül gazdagodik annak következtében, hogy a szóban forgó bírság tőkeösszege után negatív hozam keletkezett azon időszakban, amelynek során ez az összeg a BUFI-alapban volt elhelyezve; az elutasításnak az volt az indoka, hogy ez az értelmezés közvetlen ellentmondásban állt a késedelmi kamatok odaítélése útján történő átalányösszegű kompenzációnak az ítélkezési gyakorlat által kiemelt logikájával.

34 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában megállapította, hogy fennáll az EUMSZ 266. cikk első bekezdésének olyan kellően súlyos megsértése, amely megalapozhatja az Uniónak az EUMSZ 340. cikk második bekezdésével együtt értelmezett EUMSZ 266. cikk második bekezdése értelmében vett, szerződésen kívüli felelősségét.

35 Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának egyéb feltételeit illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 71. pontjában kiemelte: az, hogy a Bizottság nem teljesítette azt a kötelezettségét, hogy az EUMSZ 266. cikk első bekezdése alapján késedelmi kamatokat fizessen, kellően közvetlen okozati összefüggésben áll azzal a kárral, amely a felperest érte, és amely egyenértékű a késedelmi kamatok elvesztésével.

36 A megtérítendő kár összegét illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 75. pontjában a megfizetendő tőkeösszeget 184 592,95 euróban állapította meg, amely összeg a 2015. március 9-től 2017. február 1-jéig terjedő időszakra vonatkozó, az EKB két százalékponttal növelt refinanszírozási kamatlába szerint számított késedelmi kamatoknak felelt meg. A Törvényszék ezen ítélet 73. pontjában megjegyezte, hogy a Printeos ezt az összeget említette az első kereseti kérelmében, anélkül hogy ezt a Bizottság vitatta volna.

37 Ami a Printeos által a tárgyalás során előterjesztett azon kérelmet illeti, hogy az EKB refinanszírozási kamatláb növelését terjesszék ki 3,5 százalékpontra, a Törvényszék azt elutasította, miután a megtámadott ítélet 74. pontjában úgy ítélte meg, hogy e kérelem elkésett, továbbá ellentétes a felek kérelmei megváltoztathatatlanságának elvével, valamint hogy a *ne ultra petita* elve kizárja, hogy a Törvényszék túlterjeszkedjen azon az összegen, amely a Printeos első kereseti kérelméből kitűnik.

38 A késedelmi kamatok megfizetése iránt a második kereseti kérelem címén előterjesztett kérelmet illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában késedelmi kamatokat ítélt meg a Printeos részére ezen ítélet kihirdetésétől a Bizottság általi teljes kifizetésig, a 3,5 százalékponttal növelt EKB refinanszírozási kamatlábnak megfelelő mértékben. Ezzel szemben elutasította e kérelmet annyiban, amennyiben az arra irányult, hogy a Törvényszék 2017. február 1-jétől ítéljen meg késedelmi kamatokat.

A felek kérelmei a Bíróság előtti eljárásban

39 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;

– az ügyet érdemben bírálja el, és megalapozatlanként utasítsa el a Printeos kártérítési kérelmét és az általa felhozott, az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke (4) bekezdésének a) pontjára vonatkozó jogellenességi kifogást, továbbá elfogadhatatlanként, illetve – másodlagosan – megalapozatlanként utasítsa el a 2017. január 26-i két levél megsemmisítése iránti kérelmet, és

– a Printeost kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

40 A Printeos azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést;

– ennek hiányában az ügyet érdemben elbírálva adjon helyt a kártérítési kérelmének, és kötelezze a Bizottságot 184 592,95 euró összegű kártérítés megfizetésére, növelve azt olyan késedelmi kamatokkal, amelyek a T-201/17. sz. ügyben a kereset előterjesztésének időpontjától, vagyis 2017. március 31-től e kamatok tényleges kifizetéséig járnak;

– másodlagosan, kártérítési kérelmének elutasítása esetén semmisítse meg a Bizottság azon határozatát, amely a 2017. január 26-i két levélben jelenik meg, és

– a Bizottságot kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

41 Csatlakozó fellebbezésében a Printeos azt kéri, hogy a Bíróság:

– részben helyezze hatályon kívül a megtámadott ítélet rendelkező részének 2) pontját, amely a 184 592,95 euró összegű kártérítésnek az említett ítélet kihirdetésétől számított késedelmi kamatokkal történő növelésére vonatkozik, és az ügyet érdemben elbírálva kötelezze a Bizottságot e kártérítés után az EKB 3,5 százalékponttal növelt refinanszírozási kamatlába szerint számított késedelmi kamatok megfizetésére a kereset előterjesztésének időpontjától, vagyis 2017. március 31-től e kamatok tényleges kifizetéséig, és

– a Bizottságot kötelezze az első- és másodfokú eljárás költségeinek viselésére.

42 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság a csatlakozó fellebbezést mint elfogadhatatlant, illetve másodlagosan mint megalapozatlant utasítsa el, és a Printeost kötelezze az e csatlakozó fellebbezéssel összefüggésben felmerülő költségek viselésére.

A fellebbezésről

43 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a Bizottság öt jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: az elsőt arra, hogy a Törvényszék megsértette a védelemhez való jogot és a *ne ultra petita* elvét; a másodikat az EUMSZ 266. cikk téves értelmezésére; a harmadikat arra, hogy a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni a versenyjog területén fennálló új szabályozási hátteret; a negyediket az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételeivel kapcsolatos téves jogalkalmazásra, az ötödiket pedig a jogszerűség és a jogbiztonság elvének megsértésén.

44 Először az első jogalapot kell megvizsgálni, majd együttesen a második és a harmadik jogalapot, utána az ötödik jogalapot, végül pedig a negyedik jogalapot.

A védelemhez való jognak és a ne ultra petita *elvének a Törvényszék általi megsértésére alapított első jogalapról*

A felek érvei

45 Első jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a védelemhez való jogát, amikor megengedte a Printeosnak, hogy módosítsa a jogvita tárgyát. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Törvényszék előtti eljárás folyamán mindvégig, továbbá egészen addig, amíg a tárgyalás során kérdéseket tettek fel, a Printeos azt kérte, hogy a Törvényszék arra kötelezze a Bizottságot, hogy olyan összeget fizessen a Printeosnak, amelyet a Printeos „kompenzációs kamatoknak” minősített. A Printeos csak a Törvényszék erre irányuló kérdésére adott válaszában minősítette át ezt az összeget akként, hogy az „késedelmi kamatokat” jelöl.

46 A Bizottság ezért úgy véli, hogy a Törvényszék ily módon eljárva figyelmen kívül hagyta a Bíróság által az uniós bíróság azon kötelezettségével kapcsolatban kialakított ítélkezési gyakorlatot, hogy a fél kereseti kérelmeit aszerint kell megvizsgálnia, ahogyan azokat a fél a beadványaiban megfogalmazta, azok tárgyának vagy tartalmának megváltoztatása nélkül, továbbá hogy a Törvényszék túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

47 A Printeos elismeri, hogy a Törvényszék kifejezett felhívása alapján átminősítette a keresetében követelt kamatokat, de hangsúlyozza, hogy csupán az általa követelt kamatok jogi minősítésének egyszerű módosításáról volt szó, anélkül hogy ez befolyásolta volna a kereseti kérelmét, amely 184 592,95 euró, vagyis a megtámadott ítélet rendelkező részében említett pontos összeg megfizetésére irányult.

A Bíróság álláspontja

48 Meg kell állapítani, hogy a Törvényszékhez benyújtott keresetében a Printeos azt kérte, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy fizessen meg 184 592,95 euró összeget a Printeos részére az általa „kompenzációsnak” minősített azon kamatok jogcímén, amelyek tekintetében a Printeos azt állította, hogy azok azon időszak vonatkozásában járnak neki, amely a 2014. évi határozatban vele szemben kiszabott bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától e bírság összegének a Bizottság általi visszatérítéséig terjed.

49 Mindazonáltal, mint az a megtámadott ítélet 32. pontjából kitűnik, a Törvényszék által a tárgyaláson feltett egyik szóbeli kérdésre válaszolva a Printeos megerősítette, hogy a keresetében használt „kompenzációs kamatok” kifejezést akként kell érteni, mint amely a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK ítélet (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30. pontja értelmében vett „késedelmi kamatokra” vonatkozik.

50 A Bizottság szerint – amely e tekintetben többek között a 2018. június 7-i Ori Martin kontra az Európai Unió Bírósága ítéletre (C-463/17 P, EU:C:2018:411, 18. pont) támaszkodik –, amikor a Törvényszék megengedte, hogy a Printeos átminősítse az általa követelt kamatokat, a jogvita tárgyának tiltott módosítását hagyta jóvá, ezáltal megsértve a Bizottság védelemhez való jogát, következésképpen pedig túlterjeszkedett a kereseti kérelmen.

51 Ennek az érvelésnek nem lehet helyt adni. A megtámadott ítéletből kitűnik, hogy a Törvényszék igenis tiszteletben tartotta a 2018. június 7-i Ori Martin kontra az Európai Unió Bírósága ítélet (C-463/17 P, EU:C:2018:411) 18. pontjában hivatkozott azon kötelezettséget, hogy felperes által előterjesztett különböző kereseti kérelmeket és az általa felhozott jogalapokat akként vizsgálja meg, ahogyan azokat a felperes a beadványaiban megfogalmazta, azok tárgyának vagy tartalmának megváltoztatása nélkül.

52 A Törvényszék ugyanis annak érdekében, hogy a Printeos által „késedelminek” minősített kamatokat megítélje a Printeosnak, kizárólag azokra a tényekre támaszkodott, amelyeket a Printeos a keresetlevelében előadott, vagyis a szóban forgó bírság ideiglenes megfizetésére, a 2014. évi határozatnak a 2016. december 13-i Printeos és társai kontra Bizottság ítélettel (T-95/15, EU:T:2016:722) történő megsemmisítésére, valamint a Bizottság azon kötelezettségére, hogy ezen ítélet kihirdetésének időpontjában visszatérítse az ideiglenesen megfizetett bírságot.

53 A Törvényszék ezenkívül kamatok jogcímén pontosan azt az összeget ítélte meg a Printeosnak, amelyet az a keresetében követelt. Mint az kitűnik a megtámadott ítélet 74. pontjából, a Törvényszék késedelmesként és a felek kérelmei megváltoztathatatlanságának elvével ellentétesként elutasította a Printeos azon kérelmét, amely arra irányult, hogy a követelt kamatok kiszámításához figyelembe vett kamatlábat növeljék azon kamatlábhoz képest, amelyet a Printeos a keresetlevelében megjelölt.

54 Kétségtelen, hogy a Törvényszék a Printeos által követelt kamatokat másként minősítette, mint amilyen minősítést a Printeos alkalmazott. Ezáltal azonban a Törvényszék csupán annyit tett, hogy azt a jogi minősítést alkalmazta, amely a Printeos által előadott tények vonatkozásában megfelelőnek tűnt számára, összhangban a *iura novit curia* elvével.

55 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a késedelmi kamatok fizetésére vonatkozó kötelezettség arra irányul, hogy átalányösszegben kompenzálja a követelés nyújtotta előnyök élvezetétől való megfosztást, és arra ösztönözze az adóst, hogy a lehető leghamarabb teljesítse az e követelés megfizetésére irányuló kötelezettségét (lásd ebben az értelemben: 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 30. pont). Ilyen kötelezettség csak akkor jöhet szóba, ha a főkövetelés az összege tekintetében egyértelmű, vagy legalábbis előre megállapított objektív körülmények alapján meghatározható.

56 Ami a kompenzációs kamatokat illeti, e kamatkategóriának az a célja, hogy a kár összegének bíróság által történő értékeléséig bekövetkezett időmúlást kompenzálja, az adósnak felróható bármely késedelemtől függetlenül. E kamatkategória tehát az Unió szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó, az EUMSZ 266. cikk második bekezdése és az EUMSZ 340. cikk értelmében vett jogviták körébe tartozik (2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 37. pont).

57 Mivel a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Printeos által a keresetében előadott tények – ha azokat bizonyítottnak feltételezzük – igazolják a Bizottság arra kötelezését, hogy e társaságnak fizesse meg azt az összeget, amelyet e társaság a jelen ítélet 55. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett késedelmi kamatok címén követel, a Törvényszék a *ne ultra petita* elvének megsértése nélkül megtehette, hogy az ezen összeg megfizetése iránti kérelmet átminősítse akként, hogy az késedelmi kamatok megfizetésére irányul, amit egyébként a Printeos a Törvényszék kérdésére adott válaszul maga is megerősített.

58 Jóllehet ugyanis a bíróságnak csak a felek kérelmeiről kell döntenie, akiknek a feladata a jogvita kereteinek a meghatározása, e bíróság nem kötheti magát kizárólag a felek által az állításaik alátámasztására felhozott érvekhez, mivel adott esetben arra kényszerülne, hogy határozatát téves jogi megállapításokra alapítsa (2010. szeptember 21-i Svédország és társai kontra API és Bizottság ítélet, C-514/07 P, C-528/07 P és C-532/07 P, EU:C:2010:541, 65. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

59 A jelen ügy körülményei tehát eltérnek a Bizottság által hivatkozott, 2018. június 7-i Ori Martin kontra az Európai Unió Bírósága ítélet (C-463/17 P, EU:C:2018:411) alapjául szolgáló ügy körülményeitől. Mint az kitűnik ezen ítélet 23. pontjából, ebben az ügyben a Törvényszék azt a kérdést vizsgálta, hogy az alperes elkövetett-e olyan szabálytalanságot, amely különbözik a felperes által a keresetében állított szabálytalanságtól.

60 Ezzel szemben, mint az már megállapításra került, a jelen ügyben a Tövényszék kizárólag a Printeos által előadott tényekre támaszkodott annak érdekében, hogy a Printeosnak megítélje a keresetében követelt pontos összeget. Ezzel sem a jogvita tárgyának az eljárás során történő tiltott módosításához nem adta beleegyezését, sem pedig a Bizottság védelemhez való jogát nem sértette meg.

61 Következésképpen az első jogalap nem megalapozott, és azt el kell utasítani.

A második és a harmadik jogalapról, amelyek közül az előbbi az EUMSZ 266. cikk téves értelmezésén, az utóbbi pedig azon alapul, hogy a Törvényszék elmulasztotta figyelembe venni a versenyjog területén fennálló új szabályozási hátteret

A felek érvei

62 Második jogalapja keretében a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 55. és 56. pontjában úgy ítélte meg, hogy a jelen ügy körülményei között az EUMSZ 266. cikk első bekezdése abszolút és feltétlen kötelezettséget támaszt a Bizottsággal szemben arra, hogy a szóban forgó bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától kezdve késedelmi kamatokat fizessen. Ez az értelmezés abból ered, hogy a Törvényszék tévesen értelmezi mind a Bíróságnak, mind pedig magának a Törvényszéknek az ítélkezési gyakorlatát.

63 Harmadik jogalapja keretében a Bizottság kifejti, hogy az EUMSZ 266. cikkből az következik, hogy az az intézmény, amelytől a megsemmisített aktus származik, köteles megtenni a megsemmisítést kimondó ítélet teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. Márpedig az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke e kötelezettség teljesítésének mechanizmusát képezi a versenyszabályok

megsértése miatt kiszabott bírságok esetében. Mivel a Bizottság a 2014. évi határozat megsemmisítését követően új határozatot fogadott el, a szóban forgó bírság visszatérítését illetően pedig e felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkét alkalmazta, úgy véli, hogy teljes mértékben eleget tett az EUMSZ 266. cikkből eredő kötelezettségeinek. Álláspontja szerint e 90. cikkre tekintettel, amelynek elfogadása későbbi, mint a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet (C-336/13 P, EU:C:2015:83) alapjául szolgáló ügy tárgyát képező tényállás, ezen ítélet iránymutatásait árnyalni kell.

64 A Bizottság úgy véli, hogy csak akkor kellett volna késedelmi kamatokat fizetnie a Printeosnak, ha a 2014. évi határozat megsemmisítését követően késedelembe esett volna a Printeos által megfizetett bírság visszatérítésében. A Törvényszék ezáltal a megtámadott ítélet 67. pontjában figyelmen kívül hagyta a késedelmi kamatok lényegét és célját, amely kamatok arra irányulnak, hogy az adóst a kötelezettsége késedelem nélküli teljesítésére ösztönözzék. A Törvényszék összekeverte a késedelmi kamatokat és a kompenzációs kamatokat, mint azt a megtámadott ítélet 56. pontja is tanúsítja, és ezen ítélet 32. pontjában tévesen értelmezte a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 30. pontját. E tekintetben a Bizottság hangsúlyozza, hogy csak akkor lett volna köteles kompenzációs kamatokat fizetni, ha e bírság megfizetésének időpontja és a visszatérítésének időpontja között pénzromlás következik be. Márpedig a jelen ügyben nem került sor ilyen pénzromlásra.

65 A Printeos vitatja a Bizottság érvelését, és kijelenti, hogy fenntartja az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkére vonatkozó azon jogellenességi kifogást, amelyet a Törvényszék előtt hozott fel.

A Bíróság álláspontja

66 A Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy ha bizonyos összegeket az uniós jog megsértésével szednek be, e jogból az következik, hogy az említett összegeket kamatokkal kell visszatéríteni (lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Littlewoods Retail és társai ítélet, C-591/10, EU:C:2012:478, 26. pont).

67 Ez az eset áll fenn többek között akkor, ha az összegeket az Unió olyan jogi aktusa alapján szedték be, amelyet az uniós bíróság érvénytelennek nyilvánított vagy megsemmisített (lásd ebben az értelemben: 2017. január 18-i Wortmann ítélet, C-365/15, EU:C:2017:19, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

68 Ami közelebbről azt az esetet illeti, amikor az uniós bíróság olyan aktust semmisít meg, amely bizonyos összegnek az Unió részére történő megfizetését foglalja magában, a Bíróság megállapította, hogy a késedelmi kamatok fizetése az EUMSZ 266. cikk első bekezdése értelmében vett, a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak teljesítésére irányuló intézkedésnek minősül, mivel annak célja, hogy átalányösszegben kompenzálja a követelés nyújtotta előnyök élvezetétől való megfosztást, és hogy az adóst ösztönözze a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak mielőbbi teljesítésére (2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 30. pont).

69 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 55. és 56. pontjában lényegében ugyanazokat a megfontolásokat fejtette ki, mint amelyek a jelen ítélet 66-68. pontjában szerepelnek.

70 A Bizottságnak az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkére alapított érvét illetően meg kell állapítani, mint azt a Törvényszék is tette a megtámadott ítélet 61. pontjában, hogy mivel másodlagos jogi rendelkezésről van szó, azt az elsődleges jog rendelkezéseivel, különösen az EUMSZ 266. cikkel összhangban kell értelmezni.

71 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 66. pontjában helyesen vélte úgy, hogy e 90. cikk nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy teljesítse a késedelmi kamatok megfizetésére vonatkozó kötelezettségét.

72 Az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkének (2) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy az ideiglenesen beszedett összegeket a Bizottság pénzügyi eszközökbe fekteti, garantálva ezáltal azok biztonságát és likviditását, ezzel együtt pedig arra törekedve, hogy azok pozitív hozamot eredményezzenek. Ezenkívül e cikk (4) bekezdésének a) pontja értelmében, ha valamennyi jogorvoslati lehetőség kimerült, és a szóban forgó bírságot vagy szankciót eltörölték vagy csökkentették, az indokolatlanul beszedett összeget és annak kamatát vissza kell fizetni.

73 Így az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkéből nem következik, hogy amennyiben a Bizottság köteles visszatéríteni az ideiglenesen beszedett bírság összegét, minden esetben mentesül azon kötelezettség alól, hogy ezen összeg után késedelmi kamatot fizessen.

74 Kétségtelen, hogy ha az a kamat, amelyet a Bizottság e rendelkezés (4) bekezdése alapján ugyanabban az időpontban köteles megfizetni az érdekelt részére, mint amikor visszatéríti az érdekelt által jogalap nélkül megfizetett tőkeösszeget, megegyezik az e tőkeösszeg után járó késedelmi kamatokkal vagy magasabb azoknál, a Bizottságnak a keletkezett kamatokon felül nem kell késedelmi kamatot is fizetnie az érdekeltnek.

75 Ugyanakkor nem ilyen helyzet áll fenn abban az esetben, ha a kamat összege alacsonyabb, mint a fizetendő késedelmi kamatok összege, sőt ha nem keletkezett kamat, mivel a befektetett tőke hozama negatív lett.

76 Ebben az esetben a Bizottság az EUMSZ 266. cikkből eredő kötelezettségének teljesítése érdekében köteles megfizetni az érdekeltnek az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkének (4) bekezdése értelmében vett „kamat” összege, és azon késedelmi kamatok összege közötti különbözetet, amelyek a szóban forgó összeg megfizetésének időpontjától a visszatérítéséig terjedő időszakra járnak.

77 A jelen esetben, mivel nem vitatott, hogy a Printeos által a 2014. évi határozat teljesítéseképpen megfizetett bírság összegének a Bizottság általi befektetése nem keletkeztetett kamatokat, a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a Bizottság e határozat megsemmisítését követően köteles volt kamatot fizetni ezen öszegnek a Printeos részére történő visszatérítése után, anélkül hogy ezt az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikke megakadályozta volna.

78 A Törvényszék akkor is helyesen járt el, amikor e kamatokat „késedelminek” minősítette. Olyan főkövetelés megfizetésével együtt járó kamatokról volt ugyanis szó, amely az összege tekintetében egyértelmű volt, vagyis a Printeosszal szemben a 2014. évi határozatban kiszabott azon bírság összegének felelt meg, amelyet a Printeos ideiglenesen megfizetett, és amelyet e határozat megsemmisítését követően vissza kellett téríteni a Printeosnak. Mint az kitűnik a jelen ítélet 55. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból, az ilyen esetben fizetendő kamatok késedelmi kamatok.

79 Így a Bizottság állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem keverte össze a késedelmi kamatokat és a kompenzációs kamatokat. Mivel a Printeosnak visszatérítendő főkövetelés egyértelmű volt, és annak nem kellett bírósági értékelés tárgyát képeznie, a jelen ítélet 56. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a jelen ügyben nem lehet szó kompenzációs kamatok megfizetéséről.

80 A fenti megfontolásoknak nem mond ellent a Bizottság által beadványaiban hivatkozott, 2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Grardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet (C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672).

81 Ezen ítélet 56. pontjából kitűnik, hogy a Bizottság által kiszabott bírságot megfizető vállalkozás részére az e bírság megsemmisítését követően fizetendő késedelmi kamatok összegének meghatározása szempontjából a Bizottságnak azt a kamatlábat kell alkalmaznia, amelyet az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet e célból meghatároz. Márpedig olyan hivatkozásról van szó, amely e rendeletnek nem a 90. cikkére utal, amely semmilyen kamatlábat nem említ, hanem az említett rendelet 83. cikkére, amely a határidő lejártáig meg nem fizetett követelésekre irányadó kamatlábat határozza meg.

82 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy – mint az a 2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Grardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet (C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672) 54. pontjából kitűnik – az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben a Bizottság olyan határozatot hozott, amely arról szólt, hogy a bírságnak az uniós bíróság által megsemmisített részét olyan késedelmi kamatokkal növelve térítsék vissza az érintett vállalkozás részére, amelyek összegét e vállalkozás nem vitatta.

83 A Bíróságnak csak azt kellett meghatároznia, hogy az a körülmény, hogy e vállalkozás nem vitatta az említett összeget, megakadályozta-e az említett vállalkozást abban, hogy kártérítési keresetet indítson a jogalap nélkül megfizetett összeg élvezetétől való megfosztásból eredő azon kár megtérítése érdekében, amelyet nem fedez a Bizottság által fizetendő késedelmi kamatoknak megfelelő összeg, amely kérdésre a Bíróság nemleges választ adott (2019. szeptember 5-i Európai Unió kontra Guardian Europe és Guardian Europe kontra Európai Unió ítélet, C-447/17 P és C-479/17 P, EU:C:2019:672, 64. pont).

84 Nem lehet helyt adni a Bizottság azon érvének sem, amely szerint az ideiglenesen megfizetett bírság visszatérítésére vonatkozó kötelezettsége csak az e bírságot megsemmisítő ítélet kihirdetésének időpontjában keletkezett, vagyis azok a késedelmi kamatok, amelyeket az említett bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától számítanak fel, nem képezhetnek a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet (C-336/13, EU:C:363) 30. pontja értelmében vett ösztönzést „a megsemmisítést kimondó ítéletben foglaltak mielőbbi teljesítésére”.

85 Egyrészt, ez az ösztönzés csupán az egyikét képezi a késedelmi kamatok fizetéséhez kapcsolódó azon két célkitűzésnek, amelyeket a Bíróság ebben az ítéletben meghatározott. Márpedig az, hogy a szóban forgó bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától kezdve ítéljenek meg késedelmi kamatokat, a Bíróság által meghatározott másik célt szolgálja, nevezetesen azt, hogy az e bírságot megfizető vállalkozást átalányösszegben kompenzálják azért, hogy az említett bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától e bírság visszatérítésének időpontjáig terjedő időszak során meg volt fosztva a pénzeszközeinek élvezetétől.

86 Másrészt, a versenyszabályok megsértése miatt kiszabott bírsághoz hasonló összeg ideiglenes megfizetését magában foglaló határozat megsemmisítése esetén az a kötelezettség, hogy a megfizetett összeget olyan késedelmi kamatokkal növelve térítsék vissza, amelyeket ezen összeg megfizetésének időpontjától számítanak fel, arra ösztönzi az érintett intézményt, hogy különös figyelmet tanúsítson az ilyen határozatok elfogadása során, amelyek azzal a kötelezettséggel járhatnak a magánszemélyek számára, hogy azonnal fizessenek meg jelentős összegeket.

87 A fenti megfontolások összességéből következik, hogy a második és a harmadik jogalap nem megalapozott, és azokat el kell utasítani.

A jogszerűség és jogbiztonság elvének megsértésére alapított ötödik jogalapról

A felek érvei

88 Ötödik jogalapjával a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, továbbá megsértette a jogszerűség és a jogbiztonság elvét, amikor megállapította, hogy a Bizottság köteles volt a Printeosnak a visszatérítendő bírság összege után olyan kamatokat fizetni, amelyeket a 2014. évi határozat 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében meghatározottól eltérő alapon számítottak ki. A Bizottság hangsúlyozza, hogy e rendelkezést a Printeos nem vitatta, így az végleges. A Bizottság ezenkívül megismétli a harmadik és negyedik jogalap keretében kifejtett azon érvelését, amely szerint nem köteles kamatokat fizetni a Printeosnak, mivel a 2014. évi határozat megsemmisítését követően haladéktalanul visszafizette a Printeos által megfizetett bírságot, és nem következett be pénzromlás az e bírság megfizetésének időpontjától az annak visszatérítéséig terjedő időszakban.

89 A Printeos vitatja a Bizottság érvelését, és úgy véli, hogy az ötödik jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

90 A második és a harmadik jogalap vizsgálata keretében kifejtett indokok alapján eleve el kell utasítani a Bizottság azon érvelését, amely egyrészt azon alapul, hogy a Bizottság a 2014. évi határozat megsemmisítését követően haladéktalanul visszatérítette a Printeos által megfizetett bírságot, másrészt pedig azon, hogy állítólag nem következett be pénzromlás e bírság megfizetésének időpontja és a visszatérítésének időpontja között. Csupán azon érvek megismétléséről van ugyanis szó, amelyeket a Bíróság e két jogalap elemzése keretében már megvizsgált és elutasított.

91 Nem lehet helyt adni a Bizottság azon érvének sem, amely szerint mivel a 2014. évi határozat 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdését a Printeos nem vitatta, és a Törvényszék sem semmisítette meg, a Bizottság csak azon feltételek szerint köteles e társaságnak kamatokat fizetni, amelyeket az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendeletnek az e 2. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében említett 90. cikke határoz meg.

92 Ki kell emelni, hogy a 2014. évi határozat 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdése csak azokra a feltételekre vonatkozik, amelyek mellett abban az esetben, ha az e határozattal érintett valamely vállalkozás keresetet indít, e vállalkozásnak fedeznie kell a bírság esedékességkori összegét, akár azáltal, hogy elfogadható pénzügyi biztosítékot nyújt, akár pedig azáltal, hogy a bírság összegét az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkének megfelelően ideiglenesen átutalja. Ennélfogva e rendelkezés nem vonatkozik azokra a feltételekre, amelyek mellett a Bizottság az említett határozat megsemmisítése esetén kamatokkal együtt visszatéríti az említett vállalkozás által ideiglenesen megfizetett bírság összegét.

93 Ezenkívül a 2014. évi határozat 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdése annak megismétlésére szorítkozik, ami már az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkéből is következik. Márpedig, mint az kitűnik a jelen ítélet 71. pontjából, ez utóbbi cikk nem mentesítheti a Bizottságot azon kötelezettsége alól, hogy késedelmi kamatokat fizessen a Printeos helyzetében lévő vállalkozásnak.

94 Mint az ugyanis kitűnik a jelen ítélet 68. pontjából, a Bizottság azon kötelezettsége, hogy a versenyszabályok megsértése miatt bírságot kiszabó határozat megsemmisítése esetén olyan késedelmi kamatokkal együtt térítse vissza az ideiglenesen megfizetett bírság összegét, amelyek az e bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától az annak visszatérítéséig terjedő időszakra járnak, közvetlenül az EUMSZ 266. cikkből ered.

95 Ebből következik, hogy a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy egyedi határozattal megállapítsa azokat a feltételeket, amelyek mellett késedelmi kamatot fog fizetni azon határozat megsemmisítése esetén, amely olyan bírságot szabott ki, amelyet ideiglenesen megfizettek.

96 Következésképpen az ötödik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

Az Unió szerződésen kívüli felelőssége megállapításának feltételeivel kapcsolatos téves jogalkalmazásra alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

97 Negyedik jogalapjában a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította: annak megtagadása, hogy a Printeosszal szemben kiszabott bírság összege után kamatot fizessenek az e bírság ideiglenes megfizetésének időpontjától a visszatérítésének időpontjáig terjedő időszakra, az EUMSZ 266. cikk kellően súlyos megsértésének minősül, amely a Printeosnak olyan egyértelmű és számszerűsíthető kárt okozott, amelyet a Bizottság köteles megtéríteni.

98 A Bizottság ebben az összefüggésben megismétli a többi fellebbezési jogalap keretében kifejtett azon érvelését, amely szerint egyrészt a Törvényszék az EUMSZ 266. cikk téves értelmezéséből indult ki, és nem vette kellőképpen figyelembe az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 90. cikkét, valamint a 2014. évi határozat 2. cikke (3) bekezdésének második albekezdését, amelyet a Printeos nem vitatott, másrészt pedig nem következett be pénzromlás a szóban forgó bírság megfizetésének időpontja és a visszatérítésének időpontja között.

99 A Bizottság hozzáteszi, hogy a Printeos mindenesetre nem bizonyította, hogy kára keletkezett volna azon bírság ideiglenes megfizetése folytán, amelyet a 2014. évi határozat szabott ki vele szemben. Közelebbről, a Printeos sem a közigazgatási eljárás során nem állította, hogy képtelen lenne e bírság megfizetésére, sem pedig azt nem bizonyította, hogy emiatt kellett neki külső finanszírozást igénybe vennie. A Bizottság e tekintetben azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 73. pontjában foglaltakkal ellentétben soha nem ismerte el azt a megtérítendő összeget, amelyet a Printeos kért, még kevésbé pedig azt a jogcímet, amelynek alapján a Printeos ezt az összeget követelte.

100 A Printeos vitatja a Bizottság érvelését, és úgy véli, hogy a negyedik jogalapot el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

101 Elöljáróban ki kell emelni, hogy amennyiben a negyedik jogalap keretében a Bizottság olyan érveket ismétel meg, amelyeket a már megvizsgált többi fellebbezési jogalap keretében már előadott, ezeket az érveket el kell utasítani ugyanazon indokok alapján, mint amelyek e jogalapok elutasítását indokolták.

102 Ennélfogva a Bizottság érvei közül csak azokat kell megvizsgálni, amelyek szerint az, hogy nem fizetett késedelmi kamatokat a Printeosnak, nem minősül az EUMSZ 266. cikk kellően súlyos megsértésének, és nem okozott semmilyen kárt a Printeosnak.

103 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint, ha valamely uniós intézmény csak jelentősen korlátozott mérlegelési mozgástérrel rendelkezik, vagy egyáltalán nem rendelkezik mozgástérrel, az uniós jog puszta megsértése elegendő lehet e jog olyan kellően súlyos megsértésének megállapításához, amely megalapozhatja az Unió szerződésen kívüli felelősségét (2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 44. pont; 2007. április 19-i Holcim [Deutschland] kontra Bizottság ítélet, C-282/05 P, EU:C:2007:226, 47. pont).

104 Márpedig a jelen ítélet 67. és 68. pontjából kitűnik, hogy a 2014. évi határozat megsemmisítését követően a Bizottság köteles volt visszatéríteni a Printeosnak az ideiglenesen megfizetett bírság késedelmi kamatokkal növelt összegét, és nem rendelkezett semmilyen mérlegelési mozgástérrel annak kapcsán, hogy helye van-e ilyen kamatok fizetésének.

105 Egyébiránt, mivel a Bizottság elmulasztott ilyen kamatokat fizetni a Printeosnak, nyilvánvaló, hogy a Printeost a részére ki nem fizetett kamatok összegének megfelelő kár érte. A Törvényszék tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor ezen összeg megfizetésére kötelezte a Bizottságot.

106 A fenti megfontolásokból következik, hogy a negyedik jogalap nem megalapozott, és azt el kell utasítani, mint ahogy a fellebbezést is teljes egészében el kell utasítani.

A csatlakozó fellebbezésről

A felek érvei

107 A Printeos emlékeztet arra, hogy amikor a Törvényszék a második kereseti kérelmét bírálta el, a megtámadott ítélet 76. és 77. pontjában akként határozott, hogy a 184 592,95 euró összeg után járó, a 3,5 százalékponttal növelt EKB refinanszírozási kamatláb szerint számított késedelmi kamatokat csak ezen ítélet kihirdetésétől kezdve és a Bizottság általi teljes kifizetésig ítéli meg neki, nem pedig – mint azt a Printeos kérte – 2017. február 1-jétől, vagyis a szóban forgó bírság visszatérítésének időpontjától kezdve.

108 Márpedig a Printeos szerint ugyanazon indokok alapján, mint amelyeket a megtámadott ítélet a visszatérítendő bírság összege után járó késedelmi kamatokkal kapcsolatban kifejtett, a Törvényszéknek attól az időponttól kezdve kellett volna kötelezni a Bizottságot a 184 592,95 euró kártérítés után járó késedelmi kamatok megfizetésére, amikor a jogalap nélkül megfizetett bírság visszatérítésre került, vagy legkésőbb a kereset előterjesztésének időpontjától, vagyis 2017. március 31-től kezdve.

109 A Printeos ezért azt kéri a Bíróságtól, hogy a T-201/17. sz. ügyben előterjesztett keresetlevél benyújtásának időpontjától, vagyis 2017. március 31-től kezdve ítélje meg neki a 184 592,95 euró összeg után járó, a 3,5 százalékponttal növelt EKB refinanszírozási kamatláb szerint számított késedelmi kamatokat.

110 A Bizottság ezzel szemben elsődlegesen azt állítja, hogy a csatlakozó fellebbezés elfogadhatatlan, mivel az a Printeos által a Törvényszék előtt előterjesztett kereseti kérelmek módosítását foglalja magában.

111 A Bizottság mindazonáltal úgy véli, hogy a csatlakozó fellebbezés nem megalapozott, és azt el kell utasítani, mivel a Bizottság fellebbezésében kifejtett indokok alapján a Printeos nem jogosult kamatokra. Hozzáteszi, hogy a Printeos tévesen állítja, hogy a 184 592,95 euró összeg likvid volt, mivel az egyetlen összeg, amely a keresetnek a Törvényszék elé terjesztését megelőzően likvid és meghatározott volt, az a Printeos által ideiglenesen megfizetett bírság összege volt. Következésképpen azokat a kamatokat, amelyek ezen összeg után keletkezhettek, csak a megtámadott ítélet állapította meg, végeredményben tévesen.

112 A Bizottság szerint azok a kamatok, amelyeket a Printeos a Törvényszék elé terjesztett második kereseti kérelme keretében követel, a kamatok után felszámított kamatok. Márpedig a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítéletből (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 54. és 76. pont) kitűnik, hogy a kamatok tőkésítése nem igazolt.

A Bíróság álláspontja

113 A csatlakozó fellebbezésre vonatkozóan a Bizottság által felhozott elfogadhatatlansági kifogást eleve el kell utasítani.

114 Mint az ugyanis kitűnik a megtámadott ítéletből, a Printeos a Törvényszék elé terjesztett második kereseti kérelmével azt kérte, hogy a Törvényszék kötelezze a Bizottságot arra, hogy a 184 592,95 euró összeg után fizessen neki kamatokat a 2017. február 1-jétől ezen összeg tényleges megfizetésének időpontjáig terjedő időszakra.

115 Ez az időszak magában foglalja a 2017. március 31-től, vagyis a Printeos által a Törvényszék előtt történő keresetindítás időpontjától addig az időpontig terjedő időszakot, amikor ténylegesen megfizetésre kerül az e keresetben követelt tőkeösszeg.

116 A fentiekből következik, hogy a Printeos nem változtatta meg a Törvényszék előtti jogvita tárgyát, amikor azt kérte a Bíróságtól, hogy a megtámadott ítélet részleges hatályon kívül helyezését követően kötelezze a Bizottságot arra, hogy a 184 592,95 euró összeg után az előző pontban említett időszakra fizessen kamatokat. A Printeos csupán elállt a Törvényszék elé terjesztett második kereseti kérelmének egy részétől, vagyis attól a résztől, amely a 2017. február 1-jétől március 31-ig terjedő időszak tekintetében történő kamatfizetésre vonatkozott.

117 A csatlakozó fellebbezés ennélfogva elfogadható, és azt érdemben kell megvizsgálni. Ugyanakkor, mivel a Printeos kizárólag a 2017. március 31-től, vagyis a keresetének a Törvényszékhez történő benyújtásától számított időszak vonatkozásában vitatja, hogy a Törvényszék elutasította a keresetében követelt tőkeösszeg után járó kamatok fizetése iránti kérelmét, csak ezt az időszakot kell figyelembe venni.

118 Ki kell emelni, hogy a megtámadott ítélet 76. pontjában a Törvényszék a 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ítéletre (T-577/14, EU:T:2017:1, 178. és 179. pont) hivatkozva kimondta, hogy a Printeos részére késedelmi kamatokat kell megítélni a megtámadott ítélet kihirdetésétől a Bizottság általi teljes kifizetésig, a 3,5 százalékponttal növelt EKB refinanszírozási kamatlábnak megfelelő mértékben.

119 A megtámadott ítélet 77. pontjában a Törvényszék hozzátette, hogy el kell utasítani a Printeos második kereseti kérelmét, amennyiben az a késedelmi kamatok 2017. február 1-jétől történő odaítélésére vonatkozik.

120 Meg kell tehát állapítani, hogy a 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ítélet (T-577/14, EU:T:2017:1) 178. és 179. pontjára való hivatkozáson kívül a Törvényszék semmilyen indokolással nem szolgált azzal kapcsolatban, hogy elutasította a Printeosnak a jelen ítélet előző pontjában említett kérelmét. Márpedig, mint az kitűnik a 2017. január 10-i Gascogne Sack Deutschland és Gascogne kontra Európai Unió ítélet (T-577/14, EU:T:2017:1) 171-173. pontjából, ez az ítélet a jelen ügy tárgyát képezőtől eltérő esetre vonatkozik, mivel ebben az ítéletben a kereset benyújtásának időpontjától kezdve kompenzációs kamatok kerültek megítélésre, így az ugyanezen időszakra vonatkozó késedelmi kamatok megítélése nem volt indokolt.

121 Egyébiránt, a Bizottság állításával ellentétben a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítélet (C-336/13 P, EU:C:2015:83) 54. és 76. pontjában a Bíróság nem zárta ki általános érvénnyel a valamely uniós intézmény által fizetendő kamatok tőkésítését, hanem annak megállapítására szorítkozott, hogy az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy egyetlen sajátos körülménye sem igazolt ehhez hasonló tőkésítést.

122 Márpedig a jelen ügyben meg kell állapítani egyrészt, hogy a Bizottság azon kötelezettsége, hogy a Printeos által ideiglenesen megfizetett bírság összegének visszatérítésével együtt késedelmi kamatokat fizessen, az EUMSZ 266. cikkből és a Bíróság ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából, így különösen a 2015. február 12-i Bizottság kontra IPK International ítéletből (C-336/13 P, EU:C:2015:83, 31. és 71. pont) következik.

123 Másrészt, a megtámadott ítélet 22. és 25. pontjából kitűnik, hogy a Printeos egyértelműen emlékeztette a Bizottságot az EUMSZ 266. cikkből és az arra vonatkozó ítélkezési gyakorlatból eredő kötelezettségeire, és nem csupán azt kérte, hogy térítsék vissza neki az általa ideiglenesen megfizetett bírság összegét, hanem azt is, hogy ezen összeg után fizessenek kamatokat az említett összeg megfizetésének időpontjától a visszatérítésének időpontjáig. A Bizottság azonban megtagadta, hogy ilyen kamatokat fizessen, és e bírság összegének visszatérítésére szorítkozott.

124 A jelen ügy e sajátos körülményei indokolták volna a Printeos által a Törvényszék elé terjesztett keresetében követelt kamatok tőkésítését. Ilyen tőkésítés hiányában ugyanis a Printeos semmilyen módon nem lenne kártalanítva azért, hogy a keresete benyújtásától a megtámadott ítélet kihirdetéséig terjedő időszakban meg volt fosztva azon kamatok összegének élvezetétől, amelyek az EUMSZ 266. cikk alapján ugyanabban az időpontban jártak volna neki, mint amikor a Bizottság visszatérítette számára az általa ideiglenesen megfizetett bírság összegét, mindez pedig annak ellenére, hogy a Printeos egyértelműen kérte a Bizottságtól ilyen kamatok fizetését, amit a Bizottság jogellenesen tagadott meg.

125 A fentiekből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 77. pontjában a 2017. március 31-től számított időszak vonatkozásában elutasította a Printeos második kereseti kérelmét.

126 Következésképpen helyt kell adni a csatlakozó fellebbezésnek, és hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítélet rendelkező részének 2) pontját.

A Törvényszékhez benyújtott keresetről

127 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi.

128 A jelen ügyben a Printeos második kereseti kérelmét illetően ez a helyzet.

129 A jelen ítélet 122-124. pontjában kifejtett indokok alapján helyt kell adni a Printeos második kereseti kérelmének, és a 184 592,95 euró összeg után késedelmi kamatokat kell megítélni részére 2017. március 31-től a Bizottság általi teljes kifizetésig, az 1268/2012 felhatalmazáson alapuló rendelet 83. cikke (2) bekezdésének b) pontjával analóg módon a 3,5 százalékponttal növelt EKB refinanszírozási kamatlábnak megfelelő mértékben.

A költségekről

130 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határoz a költségekről. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

131 A jelen ügyben, mivel a Printeos kérte, hogy a Bizottságot kötelezzék a költségek viselésére, a Bizottság pedig pervesztes lett, a Bizottságot kötelezni kell a saját költségein felül a Printeos részéről mind a T-201/17. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, mind pedig a Bíróság előtti eljárásban felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság az Európai Unió Törvényszéke 2019. február 12-i Printeos kontra Bizottság ítélete (T-201/17, EU:T:2019:81) rendelkező részének 2) pontját hatályon kívül helyezi.

3) A Bíróság kötelezi az Európai Bizottságot, hogy a 184 592,95 euró összeg után a 2017. március 31-től a teljes kifizetésig terjedő időszak vonatkozásában fizessen a Printeos SA részére olyan kamatokat, amelyek mértéke az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveleteire vonatkozóan megállapított kamatláb, 3,5 százalékponttal növelve.

4) Az Európai Bizottság mind a T-201/17. sz. ügyben lefolytatott elsőfokú eljárásban, mind pedig a Bíróság előtti eljárásban felmerült saját költségein kívül köteles viselni a Printeos SA részéről ugyanezen eljárásokban felmerült költségeket.

Aláírások